

שבת קודש פרשת כי תשא – פרשת פרה – ח״י אדר תשפ״ג Shabbos Parshas Ki Sisa / Parah - March 11, 2023

זדלקת נרות שבת - 5:39 זמן קריאת שמע / מ"א - 8:35 זמן קריאת שמע / הגר"א - 11:9 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:09 זמו לתפילת מנחה גדולה – 12:36 שקיעת החמה שבת קודש – 5:58 מוצש"ק צאת הכוכבים – 6:48 צאה"כ / לרבינו תם – 7:10

מאת הגחיצ רבי גמליאל הכחן רבינוביץ שליטיא, ריי שער חשמים ירושלים עיחיק

ייאמר ה' אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא. ועתה

הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ... (לכ-מי) - חובת התשובה ומעלתה

בפרשתו קוראים אנו על דבר העווז החמור שנכשלו בו דור דיעה. וכמה וכמה נקודות

זשובות בעניני עבודת ה' יכולים אנו ללמוד מזה המעשה. ואחת מהז הוא שגב מעלת

ותשובה וחיובה. דהנה תחילה עלינו לדעת שעצם החטא לא היה כי אם כדי להורות

נשובה, כמובא בחז"ל (ע"ז ד:) א"ר יהושע בן לוי: לא עשו ישראל את העגל אלא ליתו

פתחוז פה לבעלי תשובה'. ופירש"י: לא עשו ישראל את העגל. 'כלומר גבורים

שליטים ביצרם היו ולא הי' ראוי להתגבר יצרם עליהו אלא גזירת מלר היתה לשלוט

בם כדי ליתן פתחון פה לבעלי תשובה שאם יאמר החוטא לא אשוב שלא יקבלני

אומרים לו צא ולמד ממעשה העגל שכפרו ונתקבלו בתשובה' עכ"ל. הרי לנו שלא היה

ז החטא כשאר כל החטאים. כי כל החטאים תלויים בבחירת האדם ואילו זה החטא

לא היה תלוי בבחירה. כי אם בגזירת מלר נכשלו בו כדי להורות להם בתחילת דרכם

עניז זה יכולים אנו גם ללמוד מעצם המקראות שלפנינו. כי אחר שנכשלו ישראל

בזה החטא נאמר לו למשה ב׳ אמירות מהקב״ה. בראשונה דיבר מעצם החטא בו

כשלו העם, ובאמירה זו לא הזכיר ענין הפורעניות הראוי לבוא עליהם, ותיכף לאחר

מכן נאמר לו אמירה שניה ובו הוריע הקב״ה שבכוונתו לעשות כליה בעם ר״ל, ואז

נימק את רצונו בסיבת היותם 'עם קשה עורף' וכפירושו של רש"י: 'שמחזריז קשי ערפם

לנגד מוכיחיהם'. כאז לא הזכיר לו למשה עצם החטא עליו דיבר באמירה הראשונה. כי

ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מוער

ובין המזבח ונתת שמה מים ... (ל-יח) - שבע יפול צדיק וקם

י כל כלי המשכז נאמרה בפרשת תרומה, ומדוע דוקא הכיור הוא יוצא מז הכלל? וכתב **הספורנו** ליישב זה וז"ל: "ועשית כיור, גם זה הכלי לא הוזכר למעלה עם שאר

זכלים. כי לא היתה הכונה בו להשכיז שכינה במקדש כעניז הכונה באותם הכלים

במבואר למעלה, אבל היתה הכוונה להכיז את הכהנים לעבודתם", עכ"ל. הרי הכיור

לא היה כלי להשרות השכינה בתור המקדש. ע״כ לא נאמרה בכלל שאר כלי המשכז.

והוסיף הרמב"ז על זה לבאר וז"ל: "הרחיצה הזו דרך כבוד שלמעלה, כי כל הקרב

לשולחו המלכים לשרת וליגע בפת בג המלך וביין משתיו רוחץ ידיו בעבור היות

זידים עסקניות. והוסיף כאז לרחוא הרגלים בעבור היות הכהנים משרתים יחפים ויש

ני אדם שיש ברגליהם זוהמא וכיעור ... והרחיצה היא המצוה. אבל הכיור צוה בו

הזמנה ואיננו מעכב ולא מצוה, כי ביום הכיפורים כהן גדול מקדש ידיו ורגליו מקיתון

של זהב שהיו עושין לכבודו (יומא מג, ב), אבל למדנו מז הכיור כי צריכה כלי״, עכ״ל.

הרי מבואר מדברי הרמב״ז שתכלית של הכיור היה רק כדי להכיז הכהנים להעבודה.

נה המפרשים הק' מרוע התורה הקרושה ציונו על עשיית הכיור בפרשת כי תשא.

ליטודים נאת חרב אברהם הנאל

יד אחר קבלת התורה על ענין התשובה באם נכשלים ח״ו ויוצאים מגדרי התורה.

רש״י: קשה ערף. מחזריז קשי ערפם לנגר מוכיחיהם. וממאנים לשמוע. הנה,

320

אם על אי רצונם לקבל תוכחה ולהכיר בטעותם. וממשמעות הדברים אתה למד שלא היה רצונו לכלותם על עצם החטא. כי אם על אי רצונם להכיר בחטאם ולשוב עליו. כי על עצם החטא לא היה עליהם טענה. מאחר שהצליח היצר לשבש את דעתם. והיה זה המעשה מבלי דעת. אר אחר שהצליח מעשה היצר כבר סילק ידיו מהם. ואז היה עליהם להכיר שלא היה כאז כי אם רוח שטות. והיה עליהם מיד לשוב, ורק על זה יצא עליהם הקצף שביקש לכלותם, רחמנא ליצלז. ואפשר שהסיבה שלא רצו בני ישראל להכיר בגודל המכשילה שיצתה מתחת ידם כי המה הכירו במהותם שהינם גבורים ושליטים ביצרם. ואשר על כז לא היה ביכולתם להאמיז שנכשלו במכשול כה גדול. ובפרט כשמדובר בחטא עצום כזה של עבודה זרה, וזאת כיווז הקב״ה ללמד את ישראל לדורותיהם. כי על אף בהיותם בשגב המדרגות איז להם להאמיז בעצמם. כי אפשר שגם באלו הזמנים יכולים הם לשגות ולהיכשל בחטאים גדולים וחמורים. ועל כז עליהם לפשפש תמיד במעשיהם ויאזינו לדברי מוכיחיהם כדי שיזכו לתשובה ולא יהיו בוטחים על רום מעלתם.

וכשם שאתה מוצא שעיקר הטענה על ישראל הוא על אי רצונם לשמוע למוכיחיהם. כמו כז אתה מוצא שעצם הטיית אזניהם לשמוע למוכיחיהם היא המעורר כפרתם. וכמו שאמרו חז״ל (מדרש משלי פרשה י' סימו א׳) ׳בשעה שחכם יושב ודורש אני מוחל ומכפר עוונותיהם של ישראל'. עכ״ל. כי עצם הדבר שבר ישראל מכיר בחטאו כבר מרצה עליו. ועל אף שעדייז לא עסק בתשובה כדעי, כי כשהאדם מכיר בחטאו בהכרח יבוא לידי תשובה.

וזה הדבר הוא חיזוק גדול לתשובה, כי רואים מזה שהתשובה גורם לקירובה יתירה ביז האדם לבוראו. וזהו מהדברים התלויים בכבשונו של עולם. והשי״ת יזכנו להית תמיד מז המודים וצוזבים כרישומו. ונזכה להיות מז המרוציז תמיד לפניו. והוא כדרך כל הקרוב לשלחן של סתם מלכים צריכין להיות נקיים. וכיון שהידים עסקניות, על כן צריך להסיר הלכלוך, על ידי רחיצה. ואותו רחיצה אינו צריך להיות בדוקא על ידי הכיור. אלא כל רחיצה בעלמא, כמו שחזינז ממה שעשה הכהו גדול ביום הכיפורים.

ונראה לענ״ר להוסיף וליישב מדוע הכיור נאמרה בפרשת כי תשא דהנה בפרשת כי תשא כלל ישראל חטאו בחטא העגל. והתורה הקדושה בא ללמדנו מה לעשות כשאחר הוטא. מיד הוא צריר לרחוז את העבירה מעל ידו. וכמו שכל כהז כשנכנס לבית המקדש לעשות העבודה, צריך להרחוץ את הידים, שידו עסקניות. ובודאי צריכין נקיון. כמו כן הוי כן אצל כל אדם, שידוע מה דכתיב (קהלת ז, כ): כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא״. שאפילו צדיקים נכשלים ועושים עבירות. כמו דכתיב במשלי (כד. טז): "כי שבע יפול צדיק וקם ורשעים יכשלו ברעה", ופי׳ המצודות וז"ל: "כי שבע – כי אף אם הצדיק נופל שבע פעמים יחזור ויקום אבל הרשעים הם הנכשלים מבלי תקומה בבוא עליהם הרעה". עכ"ל. הרי החילוק ביז צדיק לרשע. שהצדיק מיד קם מאותו נפילה. אבל הרשע אינו קם. ואפשר שזהו הטעם מרוע נאמרה הפרשה של הכיור בפרשת כי תשא. שדוקא בפרשה זה שכלל ישראל נכשלו וצברו בעבירה. צריכיו להביו הר יסוד של הכיור. שצריכיז לרחוז את העבירה מעל ידיו. ולקום מיד מאותו נפילה.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (70). Using snow for tevilah. Last week we discussed which bodies of water are valid for *tevilas keilim*. Let us discuss the *halacha* of immersion in snow. The *Mishna* (1) says that snow is valid for immersing. The Poskim (2) argue if it means actual snow or melted snow. Due to this *machlokes*, we only rely on snow with glass vessels or glazed earthenware. where the obligation to *toivel* is only Rabbinic. Metal vessels, where the obligation to toivel is Min HaTorah cannot use snow. When one does use snow, he has to make sure there is enough snow in one place to equal the amount of 40 sa'ah. He also has to pack the snow in and around the vessel to make sure that there are no air spaces between the snow and the vessel.

How Much is Forty Sa'ah? Forty sa'ah can be measured in two ways. A *sa'ah* is the volume of 144 eggs. Multiply that by 40 and you have a *shiur* of water to make a *mikva*. Another way is the amount of water that goes into a cubic area of one *amah* by one *anah* by three *amos*. There are different opinions as to volume size of an average egg. The term "average egg" is also himself cannot be believed as will be explained next week IY"H.

מאת תגאון מו"ד הרב ברוך הירשפלו שליט"א, דארב ברוך הירשפלו שליט"א, דאיטס דראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס

not so simple since we have five different sizes of eggs - small, large, medium, extra-large and jumbo. In the second way of measuring there is also a difference of opinion as to the size of an amah. These are complicated measurements especially when one has thinner layers spread out over a large area and therefore one cannot do so without asking a qualified Ray to inspect the area. Clean Water. It is clear from the Gemara (3) that even water that is dirty and has a bad smell can be used for *tevilah*. This refers to a natural dirt color that develops over time. However, if the water changed color because of liquid that spilled into it, it becomes invalid to use for *tevilah*.

Utensil Fell Into a Mikva. Regarding Tevilah on utensils purchased from a gentile, there is no difference how the utensil got into the *mikva*. Even if a wind blew it in, it is valid, and certainly if a child put it in. However, this does not mean that we can believe a child that it was done. It means that if a halachic adult [bar mitzvah] verifies that a minor was toivel it is valid. The child

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - נזיר מב.

תגלחת of עניו Our *Gerňara* learns from the fact that the *Torah* mentions the עניו of עניו סאורייתא״ twice, this teaches us that תגלחת (shaving) of the נאיך must be total. If he only shaved the majority of his hair, it would not be sufficient. It is that without this limud we would say majority is enough because רובו ככולו. This concept is found in many halachos. For example, for a corper איטה both ברבו ככולו we say סימנים and it's a כשר שחיטה and it's a כפולי we say סימנים and it's a כשר שחיטה.

majority of מיעוט, what we are saving is that the מיעוט who didn't vote this way, now becomes part of the majority and it is therefore one . וז"ל - "ומיעוט נתהפד כמו הרוב ונעשה כהרוב".

The אחרונים point out an important rule regrading רובן ככולו. For example, when reciting Kiddush, one must make it on a cup containing a rul, רביעית Why do we need to fill up the cup? Why can't we fill up the cup more than 50% of a רביעית and sav it's as if it is holding a רביעית. based on רוב דיינים? The acharonim explain [תת"ם סופר] that we must have "רובו כתור כולי. Just like when we follow רוב דיינים there must be a full ____ in attendance in front of us and only then do we follow the majority of them, so too, in all cases and like by kiddush, the whole can't create a כולו is there already, then ביעית of it may be considered כולו. If the כולו sthere already, then רובי כסולו

ר׳ would say that this concept is really משמע from the words, because רובו means the majority of "it", so the "it" must be there and then we can say majority of it is sufficient. Additionally, when there is a specific שיעור given, like כאית that must be a כאית that must be באים לא that must be a כאים אינילת מצה we don't sav eating אינילה is sufficient. This is because eating less than the שיעור כזית is not considered an אכילה and אכילה considered ar categorize it as an רביעית If so, why do we allow one to drink only a רוב רביעית and not the whole אכילה. The answer is that the wey ארביעית by *kiddush* is referring to the כוס - not the drinking, and in order for the cup to be וע"ש להלכה. רביעית it must hold a גע"ש להלכה.

The מלוד על כל העולם כולו" that we say: "מלוד על כל העולם כולו" is really a double מוסף של ר"ה וניסח that we say. "מלוד על כל העולם bביל o defends this nusach and savs the reason the word כולו sadded is because we find in many places רובו ככולו, so we are asking that 'ה should rule over the whole entire world and not just "כל העולם" which might imply only a majority. So now it reads that we are asking that ה' rule over כל העולם", but don't think to use רובי ככול and it means only the majority of the world, so we add "כל העולם כולו" - the entire world! הוא היה אומר (1) מקואות פרק ז' (2) יו"ד ראיל (3) שבת יד.

R' Elimelech Biderman shlita would say:

יראית את ארור ופני לא יראו" - What is the back and the front of Hashem? Sometimes we do not understand Hashem's plans for us until it is complete. In the moment, we do not get it. Only later, we can see it. This is like a visitor to the cockpit of a plane who enters and sees many buttons and switches and immediately points to one and asks the captain, 'What does this one do?' The captain asks him why he is interested in one specific button without awareness about what the others do in unison. The same is true with Hashem. When you look at the specifics without the picture you can easily become a fool."

A Wise Man would say: "The world is round so that friendship may encircle it."

Daven to '7 with all your heart & respect Printed By: Quality Printing sign tool (Verifiable IKS Master List now over 103,950) Graphic Copy & Printing (845)352-8533

מוקדש ע"י משפחתה לעלוי נשמת סבתי האשה רישא רחל בת ר' אברהם שלפה ע"ה, יארצייט חיי אדר אי, 855.400.5164 / Text 800.917.8309 / kvodshomayim.org בצרור הוויים אוויים איש נשמונה צרורה בצרור הוויים איש געשונה איש געשונה אוויים איש געשונה איש געשונה אוויים איש געשונה איש געשונה אוויים איש ג

מעשה אבות .... סימו

ילקחת את כסה הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון ... (ל-מז) Around the turn of the 20th century, there lived a Jewish Hungarian couple in the city of Grosswardein. While the husband spent his days immersed in *Torah* study, his wife managed a flourishing business that had expanded to many branches in various cities and made wealthy people of them both. The only thing that marred their happiness was their childlessness. Oh, how they pined for a baby of their own! Unfortunately, after many years of marriage, they were still bereft of this joy.

One day the woman decided to act on her own and brought a sum of four hundred Gulden, a small fortune in those days, to her local *Rav.* "I would like you to relay this money as a donation to some great rabbi, whomever you choose, so that he may pray that I bear children," she instructed. The *Rav* considered the huge sum before him and suggested, "If you truly want the money to go to proper hands, send it to **R' Yosef Chaim Sonnenfeld** (*zt'l*) in Jerusalem. He will surely be able to help you."

The woman agreed heartily and the money was dispatched that very day. It was not sent directly, however, since diplomatic relations between the Turkish and Austrian governments were strained, and a major portion of the mail never reached its destination. Instead, it was sent to the Austrian ambassador in Palestine and requested to be forwarded to R' Yosef Chaim.

When the Austrian ambassador in Jerusalem received this large sum of money, he was curious to know its intended recipient, whom he assumed was a poor Jew living within the Old City walls. The curious ambassador read the letter accompanying the money. He was impressed and quickly had a servant bring the envelope to its proper destination.

Two weeks passed, and the husband learned of his wife's generous gift to the rabbi in Jerusalem. Although he was steeped in Torah study, he had never heard of R' Yosef Chaim and he was angry at his wife for sending so much money to this "unknown" rabbi. When the husband upbraided the local *Rav* for having accepted such a huge sum without consulting him, the Rav justified his action by arguing that he had been certain that the woman had acted with her husband's knowledge and approval. He couldn't imagine otherwise. This calmed the husband down somewhat but he nevertheless insisted that the Rav write to this Rabbi Sonnenfeld in Jerusalem and ask for the money back, explaining that it had been sent by mistake.

Not surprisingly, the *Rav* was extremely uncomfortable with this and reluctant to comply. "Let me rather repay the sum from my own pocket in monthly installments," he begged. The husband would not hear of it. An argument ensued.

While they stood there stalemated, the postman knocked on the Rav's door, bearing a letter from Jerusalem. Both the rabbi and the husband stood in open-mouthed amazement as the letter was delivered from R' Yosef Chaim Sonnenfeld, and in it were the four hundred Gulden together with a letter in which he explained why he was returning the money. The Rav read it aloud, "I received your letter in which you informed me that the woman brought the money herself. Since I fear that she may have taken this money without her husband's consent, I am returning the entire sum to you, begging you respectfully to return it to its rightful owner. May I add that this will have no effect upon my prayers that the woman be blessed with a child. Hashem's deliverance comes as speedily as the blink of an eye." The Rav and husband stood there dumfounded.

Only their eyes, overflowing with tears, expressed their emotions. Such sensitivity as R' Yosef Chaim had displayed, such nobility and strength of character, was beyond their imagination. In his new-found deep respect, the husband immediately asked the Rav to return the entire amount of money back to Jerusalem with a note expressing his desire that R' Yosef Chaim keep it. "It will be a tremendous merit for my money to go to such a *tzaddik*," he said fervently.

The Austrian ambassador had been following the developments with growing interest and a deepening respect for R' Yoset Chaim, as well. The story made an indelible impression upon him, and he was determined to meet this unusual man face to face. One night, he went alone to Batei Machseh and there, in a strange little apartment hewn out of mountain rock, the two men sat talking for hours on end and formed a lasting friendship, which served to help the fledgling community in Jerusalem under R³ Yosef Chaim. The Austrian official spoke often to the rabbi, and revered him for his wisdom and exceptional character.

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY INTODIT בן אדם בית ישראל ישבים ... ויממאו תורת הצבי על אותה בדרכם ובעלילותם (הוקאל לו-רי) ואותה בדרכם ובעלילותם (הוקאל לו-רי) וווויז אותה בדרכם ובעלילותם (הוקאל לו-רי) ווויז אותה לו אותה בדרכם ובעלילותם (הוקאל לו-רי) ווויז אותה בדרכם ובעלילותם (הוקאל לו-רי) ווויז אותה לו אותה בדרכם ובעלילותם (הוקאל לו-רי) ווויז אותה לו אותה בדרכם ובעלילותם (הוקאל לו-רי) ווויז אותה בדרכם ובעלילותם (הווויז אותה בדרכם ובעלילותם (הווויז אותה בדרכם ווויז אותה בדרכם וווויז אותה בדרכם ווויז אווויז אותה בדרכם ווויז אותה בדרכם ווויז אווויז אווו

through the Almighty Himself. The Jews had sunk so low that they had to be gathered and purified against their will and there is also much within it, to give us reason to hope.

declines throughout history of the various world dominions and civilizations came about at the height of their power and not necessarily when they were already in decline. Although one might think otherwise, the reason for this is because the arrogant nature that comes with being on top of the world, was in essence the catalyst that brought about each sure that we find our way back to our roots.

predicts the eventual purification of the Jewish people thing about Jewish history is that Hashem allowed, and continues to allow, the Jewish people to live their lives as they choose, and when we do just that, we realize what a while the message may seem eerie and downright fearsome, terrible mistake we make when not adhering to His dictates.

Yet, deep at its core, *Klal Yisroel* is a nation of humility. **Rabbi Berel Wein** shlita explains that most of the and for that very reason – among a few others – Hashem will not ever let us sink into total spiritual oblivion. So, while it is surely worrisome when Jews occupy positions of high power in foreign lands, thereby lulling the rest of us into a false sense of complacency and control, it is sobering to remember that Hashem sees and knows all, and He will always make

וינחם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו ... (לב-יד)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

The Chasam Sofer zt"l explains that Hashem's "regret" was directly caused when He spoke harshly to Moshe, concerning the Bnei Yisroel's impending punishment. Hashem's punishing words had such a dreadful impact on our selfless leader, Moshe Rabbeinu, that the raised "voice" kavayachol, in and of itself, was instrumental in revoking the impending gezeira.

This machshava is reminiscent of a vort I once heard from my maternal grandfather, **Reb Uri Weidermann**, in the name of **R' Elva Lopian** *zt'l*. In *Parshas Haazinu*, it says "ה-ל אמונה ואין עול". The last two words are seemingly redundant. Obviously, if *Hashem* is exact in judgment, there cannot be any dishonesty therein! Why does the posuk add these last words? He answered that before *Hashem* issues a punishment, not only is the recipient of said reprimand taken into account, but his immediate family members are also added to the equation. If they are not deserving of the effects of such retribution, then that penalty is not meted out. Such is the "ק-ל אמונה" - which is exclusive to Hakadosh Boruch Hu. Hence, since Moshe Rabbeinu was so adversely affected, the decree was rescinded.

On the Yom Tov of Purim that we just celebrated, we clearly see the value of being nosei b'ol, feeling 'yenem's' tzaar. Mordechai HaTzaddik sat at the gates of the palace for many years, checking up on Queen Esther, constantly ensuring her safety and reassuring her with his presence. That was a major catalyst in the neis of Purim.

If we wish to hasten our geulah, and annul any harsh gezeiros that may ch"v befall our people, let Hashem see how we are nosei b'ol im chaveireinu, carrying the load on behalf of our friend, and how each of us earnestly feels our fellow brother's pain. Then Hashem won't punish us, but will bring Moshiach instead, b'siyata d'shmaya.

משל למה הדבר דומה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים ... (לב-ד) In Prague, a new mayor was elected, in large part due to the efforts of many Jewish activists, who were unaware that the new official was actually an anti-semite and no friend of theirs. The Jewish community of Prague tendered a dance and banquet in honor of the newly elected mayor, and one of the guests was the city's rabbi, **R' Yechezkel** Landau zt"l, author of the famous Noda B'Yehuda.

While the banquet was underway, the mayor-elect thought he saw an opportunity to insidiously tease the city's chief rabbi, and made the following remark:

"When I came to this dance, I thought, 'How fond Jews are of dancing!' It seems to be hereditary, for when their ancestors made the Golden Calf in the wilderness, they not only worshipped it, but danced before it."

R' Yechezkel Landau was a brilliant man and leader. He actions, rather, they are meant to compliment them.

סרו מהר מז הדרד אשר צויתם עשו להם ענל מסכה .... (לב-ח)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM

The fact that the Jewish people sinned with the Golden Calf is something that *Klal Yisroel* is still suffering from until this very day. The magnitude of this terrible act is so great and the ramifications are extremely far-reaching.

R' Gamliel Rabinowitz shlita explains this tremendous atrocity by zeroing in on one small word: "מהר" - "Quick." He says that everyone is human and we all have free will, which means that we make mistakes. It is true that *Bnei Yisroel* made a terrible mistake, but the fact that they fell so fast is an even greater tragedy. Just a few days earlier, they were standing at the foot of Har Sinai, on the level of angels, and now they were serving a Golden Calf! When one is faced with a test, a *nisayon*, a decision needs to be made fast. One must take a stand and fight against his *yetzer hara*. Just putting up a battle will allow him to slow down the evil influences that surround him.

We may even "borrow" a tactic that our greatest enemy uses to make us sin. We can take the concept of "מתרר" "Tomorrow," that Amalek utilized in the desert, to make us push off doing mitzvos. The posuk states: "לך הלחם בעמלק מחר" Go out and fight Amalek with the power of MACHAR. Amalek/Yetzer Hara tells us, "Of course you should learn Torah and do *mitzyos*, but not NOW, do it TOMORROW!" This idea can be turned around and utilized to fight against the Amalek inside each of us which tries to make us sin. The difference between "מתר" and "מתר" is a little tiny connecting piece, that symbolizes that tiny little second it takes for one to fall, and begin a long slippery descent to the lowest of the low. We must jump OUICKLY - "מקר" - to do the will of *Hashem*, but when something is wrong or even questionable, we must say "Let me wait till TOMORROW. Let me think it through." Surely by then we will have the time to gather our strength and marshal our thoughts correctly, in order to overcome and emerge victorious from even the most difficult tests!

wasn't about to just let this new mayor push the Jews of his jurisdiction around freely.

"Yes, Your Honor," he replied, "that is correct, Whenever the Jews go and appoint an ox or a calf as their leader, they've gotten a little too fond of dancing..."

נמשל: When the Jews mistakenly came to the realization that they were stranded without a leader, they didn't just merely sit around and do nothing. The Ramban points out that the golden calf was not a selection of a new God. They weren't naive. Rather, it was a guide in place of Moshe. Hashem performed the miracles in Egypt, but Moshe helped guide them out. They wanted the golden calf to continue to guide them. That was a terrible mistake because despite their intentions, their actions transgressed the horrible sin of idolatry. This is something to learn from, albeit hopefully on a smaller scale. Even in religion, intentions don't replace